

Praha 18. 2. 2017

Na letošním 67. ročníku Mezinárodního filmového festivalu Berlinale bodoval slovensko-český snímek **Pátá loď** režisérky Ivety Grófové

Druhý celovečerní film slovenské režisérky Ivety Grófové, natočený ve slovensko-české koprodukcí, získal cenu Křišťálový medvěd (Gläserner Bär/ Crystal Bear), udělovanou dětskou porotou v rámci sekce Generation Kplus, do níž byl snímek zařazen. Za českou stranu se na filmu podílela společnost Endorfilm (producent Jiří Konečný).

“Vybrali jsme film, který je kreativní a autentický. Je o dvou dětech, které stvořily svůj vlastní malý svět a pravidla. Příběh filmu je podle nás velmi dojemný a také herci byli velmi uvěřitelní,” uvedla ve svém vyjádření porota.

Film vypráví příběh netradiční dětské rodiny inspirovaný skutečnou událostí. Malá Jarka má mámu, která nechce být mámou. Zoufale hledá lásku a nachází ji náhodou, když za zvláštních okolností vezme dvě batolata do opuštěné zahradní chatky. Její skutek je dojemným a dětsky upřímným pokusem napravit svět dospělých svojí hrou na rodinu, jakou by chtěla mít.



TRAILER: <https://www.youtube.com/watch?v=5Rjq4ckzplw>

Celkem byly na berlínském festivalu letos uvedeny v nejrůznějších programových sekcích čtyři snímky, které byly natočeny v české produkci nebo s českou koprodukční účastí. Kromě Páté lodi byl v hlavní soutěžní sekci uveden snímek polské režisérky Agnieszky Holland *Přes kosti mrtvých*, v sekci Berlinale Special se v mezinárodní premiéře představil *Masaryk* režiséra Julia Ševčíka a v sekci Berlinale Retrospective byla promítnuta restaurovaná verze české sci-fi klasiky *Ikarie XB 1* Jindřicha Poláka.

Rozhovor s režisérkou Ivetou Grófovou na Berlinale:

S Pátou lodí to byla vaše první účast na berlínském festivalu?

„Ano, s filmem jsem byla na Berlinale poprvé. Ale sekci Generation jsem znala už dříve a říkala jsem si, že by bylo skvělé, kdyby se podařilo sen film dostat. Protože to je velmi zajímavá sekce,“ říká režisérka Grófová. *„Přiznávám, že jsem nakonec byla velmi překvapená, když nás vybrali, a ještě k tomu do sekce Generation Kplus, což je nižší věková kategorie, protože náš film není prioritně pro dětského diváka a do distribuce ho uvádíme jako od 12 let dále. Samozřejmě zařazení do sekce souvisí s věkem*

hlavních hrdinů. Ale zároveň když jsem se účastnila projekcí našeho filmu tady na Berlinale, kde bylo spousta dětských diváků, byla jsem překvapená, jak to ty děti vtáhlo. A měly velmi mnoho otázek, což byla pro mě hodně zajímavá zkušenost.“

Na co se děti například ptaly? Překvapila vás nějaká otázka?

„Překvapilo mě, že se potvrdilo, že náš film má dvojitě kódování. Dospělý divák ho vnímá jinak než dítě. Mnoho věcí je tam v náznacích, které pro děti znamenají něco jiného než pro dospělého. Ve filmu je situace, kdy se hlavní hrdinka rozhoduje, co udělá, protože ví, že miminku není úplně dobře a proto se rozhodne, že ho donese zpět ke své matce, která se k ní nechová úplně ideálně. Pro dospělého diváka je to jednoznačně akt odpuštění či symbolu, že má hlavní hrdinka matku stále ráda. Je o v podstatě nový začátek jejich vztahu. Ale děti se po projekci ptaly – A proč to miminko donesla matce? Nerozuměly tomu, nedokázaly si uvědomit aspekty ohrožení miminek, spíš celý ten příběh vnímaly jako velké dobrodružství, podobně jako hlavní hrdinové filmu. A samozřejmě se děti hodně ptaly na situace, kde Jarka – hlavní postava – působí jako hrdinka, například jaké to bylo, když skočila z věže do vody, nebo když po ní lezli mravenci... Bylo vidět, že děti k ní vzhlíží, co všechno dokáže.“



Jaké jste měla ohlasy na film přímo na Berlinale?

„Měla dobré ohlasy, že je to pěkný film, výtvarný a krásný, což mě velmi potěšilo.“

Iveta Grófová

Absolventka VŠMU, FTF, kde dokončila studium animované tvorby a poté dokumentární tvorby. Její celovečerní hraný debut Až do města Aš (2012) měl světovou premiéru na MFF Karlovy Vary jako zahajovací film sekce Na východ od Západu a získal národní nominaci na Oscara v kategorii Nejlepší cizojazyčný film. Film byl uveden a oceněn na mnoha zahraničních festivalech, jako například na Thessaloniki IFF, Film Festival Scotus, Torino Film Festival, BFI London, Black Nights Tallin, Chicago European Film Festival a také získal cenu slovenské filmové kritiky za audiovizuální tvorbu v roce 2012 a cenu za nejlepší slovenský film na MFF Bratislava 2012. Iveta Grófová též režírovala krátký film Disco boj (2013), který byl součástí kinoprojektu Slovensko 2.0, dále dokumentární film Blues pro sólo matky (2014) - časosběrný dokument pro Českou televizi o svobodných matkách, a Deník plavby Moniky Kompaníkové - dokumentární roadmovie spisovatelky Moniky Kompaníkové, autorky knižní předlohy jejího nejnovějšího celovečerního filmu Pátá loď. V roce 2010 založila produkční společnost Hulapa film s hlavním záměrem vyvíjet a produkovat její autorské filmy.

O FILMU:

PÁTÁ LOĎ

(angl. LITTLE HARBOUR, orig. PIATA LOĎ)

režie: Iveta Grófová, Česká republika / Slovensko 2017, 85 min.

Druhý celovečerní film slovenské režisérky vznikl v české koprodukční účasti – společnost Endorfilm (Jiří Konečný, který má čerstvě na kontě Cenu české filmové kritiky za Rodinný film.)

I dětská hra se může stát něčím, co navždy změní život. Film vypráví příběh netradiční dětské rodiny

inspirovaný skutečnou událostí. Malá Jarka má mámu, která nechce být mámou. Zoufale hledá lásku a nachází ji náhodou, když za zvláštních okolností vezme dvě batolata do opuštěné zahradní chatky. Její skutek je dojemným a dětsky upřímným pokusem napravit svět dospělých svojí hrou na rodinu, jakou by chtěla mít.

REŽIE: Iveta Grófová / SCÉNÁŘ: Marek Leščák, Iveta Grófová / KAMERA: Denisa Buranová

HUDBA: Matej Hlaváč / STŘIH: Anton Fabian

PRODUCENTI: Katarína Krnáčová, Iveta Grófová - Hulapa film, Slovensko, Jiří Konečný - endorfilm, Česká republika

<http://filmpiatalod.sk/>

Premiéra v ČR: 6. 4. 2017

PRESS SERVIS

Czech Film Center

Národní 28, 110 00 Praha 1

Hedvika Petrželková

tel. 776 167 567

hedvika@filmcenter.cz

www.czechfilmcenter.cz